

ನ್ಯಾನ್‌ ಹೇಳುವ ಕಂಡೆ ಮುಗಿಯಿತು! ಮುಂದೆ?

ರೇಚಲ್, ಜಾಜೋಂ, ಜೋಶ್‌ಪ ಎಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಗೇಳತಿ ದೇನಿಯೇಲಾ ಸಹ ಪಾಲರ್‌ ಅರಂಭಿಸಲು ಇಷ್ಟತ್ತು ಸಾವಿರ ಶೈಲೇನ್‌ ಸಾಲ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದಳು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಬೆಳಿತನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವಧನ್ಯ ನೋಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಶುಭಚಿಂತಕರು. ಆದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯ... ಇವನು ಸದಾ ನಾನು ನಾಶವಾಗುವುದನ್ನು ಬಯಸಿದ. ನಾನು ಮುಂದುವರೆಯುವಧನ್ಯ ನೋಡಲಾರ. ಇವನು ಸದಾ ನನ್ನ ಅಶೀಕವನ್ನೇ ಬಯಸಿದ, ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ನಾನೆಷ್ಟೇ ಸಂಯುಮದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯಾ, ಅವನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಸಂಬಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ ಕಂಡಿ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಇಂದೂ ಪುನರುತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ತುಂಬಾ ಸಹಿಸಿದೆ, ಆದರೆ ಅವನ ಹುಣ್ಣಾಟ ನಿಲ್ಲಿದಿದ್ದಾಗ ನಾನು ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಅವನನ್ನು ಪಾಲರ್‌ನಿಂದ ಹೊರದಬ್ಬಲು, 'ಗೇಟ್‌ ಚೈಟ್‌ ಪ್ರಮಾ ಹಿಯರ್...' ಎಂದು ಹೇಳಿಸೇಕಾಯಿತು.

'ಯಾ ಗೇಟ್‌ ಚೈಟ್‌ ಪ್ರಮಾ ಮೈ ಹೋಮಾ...' ಅವನು ಗದರಿಸಿದ.

ನಿಜ ಹೇಳಿಸೇಕಂದರೆ ಅವನ ಹುಣ್ಣತನಕ್ಕೆ

ಬೇರೆಯದೇ ಕಾರಣವಿತ್ತು. ನಾನು ಅವನು ಖರೀದಿಸಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ತಾನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಫಲ್ಲಾಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾನಿರಬೇಕಾಯಿತು, ನಾನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಮಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ಎಂಬುದು ಅವನ ಹೊಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

'ಈಗ ನೀನು ಇನ್ನಾಮ್ಮು ಸೋಕ್ಕಿದ್ದಿಯ, ಅಲ್ಲವಾರಿಯಾಗಿದ್ದಿಯ. ನೀಲ್ ಸಹ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.'

'ನೀಲ್ ತನಿಷ್ಟೆಯಂತೆ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ನನ್ನ ಅಭ್ಯರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮಿಸ್‌ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.'

'ಅವನೆಷ್ಟೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಂದ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ?'

'ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಅವನಿಗೆ ಕೇಳು' ನಾನು ಬೇಕಂದರಿಂದ ಹೇಳಿದೆ.

'ನಾನು ಅವನನ್ನು ಹೇಳಿದೆ... ನಿನ್ನ ಅವನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಭಾವ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೂ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟತ್ತನಾಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಯಂತೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂರಲಾರೆ. ಅವನಿಗೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿನೀನಿ. ಆದರೆ ಅವನು ಒಪ್ಪಲ್ಲ. ಎವ್ವಾದರೂ ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ...' ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಸದಾ ಅಮೃತ ಜೊರೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು, ಅವನನ್ನು ದುಡ್ಡ

ಹೋಟೆಲ್‌ನಿಂದಲೂ ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕ್ಯಾಗೆ ಷವತ್ತು, ನೂರು ಕ್ಲೌನರ್ ಹಾಕೆ, ಪಿಬೇರಿಯಾದಿಂದ ಪಿಜ್ಜ್‌ ಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳ್ಣಿಯ, ಹೇಗಿರುವಾಗ ಅವನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಗಿರುತ್ತಾನೆ?'

'ಇದನ್ನೇಭಾ ನೀಲ್ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದನೇ?' ನಾನು ಅಶ್ವಯವಾಯಿತು.

'ಹೋದು, ಅವನೇ ನನಗಿದೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿದ'

'ಮಾಕೋಂ, ನಾನೊಬ್ಬಳು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕುಕ್ಕಾ ಅನ್ನೊಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಆಸ್ಕ್ರೀಯಿದೆ. ನಾನೆಲ್ಲಾಗಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಉಂಟವನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳ್ಣಿನಿ.'

'ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾಗಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ...' ಅವನ ವ್ಯಾಗ್ಯಾವಾಡಿದ.

'ಇಲ್ಲ, ಹಾಗೆನಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ನಾನು ಪಾಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ನನ್ನ ಸೇರಿತೆಯರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೂ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟತ್ತನಾಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಯಂತೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂರಲಾರೆ. ಅವನಿಗೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿನೀನಿ. ಆದರೆ ಅವನು ಒಪ್ಪಲ್ಲ. ಎವ್ವಾದರೂ ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ...' ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಸದಾ ಅಮೃತ ಜೊರೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು, ಅವನನ್ನು ದುಡ್ಡ

